ஞானபாநு.

VOL - I. தொகுதி - க. | OCTOBER 1913. பிரமாதீச ஹு ஐப்பசி மூ | NO - 7. பகுதி - எ.

பார்த்தசாரதியே பாரதசாரதி.

(முன்தொடர்ச்சி).

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தனுக்குப் பரம புருஷார்த்த ரஹஸ்யங்களை உபதேசித்த காலமோ சில நிமிஷங்களே! மானிடவர்க்கமானது இந்தச் சில நிமிஷங்கட்கு என்றென்றைக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. காலகதியில் இந்தச் சில நிமிஷங்களே சிறந்துள்ளன. இந்தச் சில நிமிஷங்களில் போதிக்கப்பட்ட ரஹஸ்யமானது இற்றைக்குச் சுமார் 5000 வருஷங்கட்கு மேற்பட்டு விட்டபோதிலும் இன்னும் 'ரஹஸ்யத்துக்குள் ரகஸ்யம்' என்று பகவானே கூறியுள்ளவாறு ரஹஸ்யமாகவே யிருக்கின்றது. ஆ! ஆ! பயங்கரமானதோர் யுத்தகளத்தில் ரதத்தினுள்ளே பச்சாத்தாபத்தினல் பதறி வில்லை வீசி யெறிந்துவிட்டு வீழ்ந்து கிடக்கும் வீராதி வீரனுகிய விஜயனையும் அவன் பக்கல் அவனது ரதத்திற் பூட்டிய அஸ்வங்களின் கடிவாளங்களைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு புன்னகைசெய்து அவனைப் போர்க்கு எழுப்புகின்ற தேவதேவன், திருமால் வடிவினன், தேவகீபுத்திரனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் நீங்கள் உங்கள் மனதில் கற்பித்துப்பாருங்கள்! சில நிமிஷங்களில் வெளிவந்த, ஜன்மஸாபல்யத்தைத் தவருது அளிக்கத்தக்க கீதையின் மஹிமையை உணரவேண்டுமாயின் இக்காட்சியில் லயித்து ஏகாக்கிரசித்தத்துடன் நிறுத்திய சில நிமிஷங்களே போதும்.

என்ன ஆச்சரியம்! விஜயனது ஹிருதயத்தில் வீரம் குறைந்து ஈரம் நிறைந்து வீழ்ந்தவுடன், கண்ணன் செய்த புன்முறுவலானது உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்து விட்டது. தோழர்கள் வந்து கண்ணன் மண்ணைத் தின்ருனென்று தாயிடம் முறையிட, "நான் மண்ணைத்தின்னவில்லை; ஆனல் என்வாய்க்குள் நீ மண்ணைப்பார்க்கலாம்" என்று தாயிடம் தனது திருவாயைத்திறந்து அவ்வாய்க்குள் ஈரேழுபதினன்கு உலகங்களையும் எழிலுறக்காட்டியஎம்பெருமானது வாய் அசையுமானல், அவ்வாய்க்குள் அடங்கிய உலகங்கள்

உண்மையை அறிந்து உயர்வை அடைபாவோ?கைவல்லியநவநீதத்திலும் குரு உபேதசாரம்பத்தில் சிஷ்யனிடத்தில் புன்முறுவல் புரிந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. புன்முறுவலே சிஷ்யனைப் பொலிவுறச்செய்வதுபோலும்! கிருஷ்ணன் எந்த நிமிஷத்தில் புன்னகை செய்தாரோ, அந்த நிமிஷமே பார்த்தன் மேன்மையடைந்தான்; அவன்மட்டுமன்று,உலகமும்உய்ந்து விட்டது. பகவத்கீதா ரஹஸ்யமே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனது ஜீவிதகாலம். அவரது ஜீவிதாநுபவமே அவரது உபதேசம். தன்னுடைய உபதேசத்தையே தனக்குஅநுபவமாகக் கொண்டுள்ள ஜனங்கள் இக்காலத்தில் எத்தனை பேர் உளர்? வாய்ப்பேச்சு அநுபவமாகுமோ? ஒரு விதவையுடன்வியபசாரம் செய்துவந்த வேதியர் ஒருவர் தமது புராணப் பிரசங்கத்தில் ஓர் இடத்தில் "விதவை வியபசாரம் செய்வாளாயின், அவளும் அவளது புருஷனும் ரௌரவாதி நரகத்தை யடைந்து என்றென்றைக்கும் மலத்தைத்தின்னும் புழுக்களாகவே யிருப்பார்கள்" என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டிருந்த விதவாநாயகி வீட்டிற்குவந்து கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு படுத்துக்கொள்ள, வேதியனாகிய சோரபுருஷன் வெகுநேரம் கழித்துவந்து கதவைத்தட்ட, விதவை "தாங்கள் இப்பொழுது தானே விதவை வியபசாரம் செய்யலாகாது என்று புராணம் படித்துப் பலர்க்கும் போதித்தீர்கள்;ஆகையால் இனிமேல் என்னிடத்தில்வாலாகாது" என்று கூற, வேதியன் "ஏட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்காகுமோ? புஸ்தகத்திலுள்ளது அநுபவத்திலாமோ?" என்று பதிலுரைத்தானும். இத்தகைய வேதியரே நிறைந்ததிவ்வுலகம். காலம் கலியுகமன்றோ?

இன்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சரித்திராமிருத சாகரத்தில் நீந்தி விளையாடிக்கொண்டே யிருப்போமானால், துன்பம் நீங்கிவிடும்; இன்பம் ஓங்கிவிடும். வேதாந்தவிசாரசாகரமானது விற்பன்னர்கட்கன்றி மற்றோர்க்கு—சாதாரணமாக சமுத்திரமானது திரையும் நுரையும் நிறைந்து உப்புமலிந்து விளங்கினாலும் ஆழ்ந்து மூழ்குபவர்கட்கு ஆணிமுத்துக்களை அளிக்குமாப்போல—"நூதனவிவேகியுள்ளே நுழையாது" என்ற ஆன்றோரது வாக்குஉண்மையாக, விரும்பத்தகாததாகவும் பயங்கரமானதாகவும் தோன்றும், ஆனால் பக்குவத்தில் பலனளிக்கும். ஸ்ரீகிருஷ்ண சரித்திராநந்த சாகரமோ பண்டிதபாமரசாதாரண சர்வஜனங்கட்கும் இன்பமாய்க் கிழும்

மேலும் நடுவும் உள்ளும் புறமும் எங்கெங்கும் அமிருதமயமாய் நிறைந்து எல்லோரையும் ஆநந்த குதூகலத்தில் அமிழ்த்தி விடுகின்றது. ஆகையினாலன்றோ சுகமே சொரூபமாய் வந்த சுகப்பிரஹ்மரிஷி இச்சரித்திரத்தை உரைத்துப் பரீட்சித்து மகாராஜனது ஜீவிதகாலத்தைப் பயன்படச் செய்தார். திரிகால ஞானியாகிய நாரதர் எப்பொழுதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணகானம் செய்வதினாலேயே களங்கமற்ற கைவல்லிய பதவியில் இருக்கிறார். கலிசந்தாரணோபநிஷத் போதிப்பதும் இதுவே. நிற்க, கிருஷ்ண சரித்திரத்தைப் போல் வேறு எத்தேயத்திலாவது எம்மதத்திலாவது ஒரு சரித்திரம் உளதோ? தற்கால நாகரிகப்பித்தர்கள் இதைக் கற்பனாலங்காரங்கள் மலிந்தகட்டுக்கதையென்று சொல்வார்களானால் அவர்களுடைய அல்லது அவர்களது நாகரிக குருக்களுடைய கற்பனா சக்தியால் இதைப்போல் ஒரு கதை இயற்றியதுண்டோ? உண்மையாகிற ஆதாரம் இன்றி, கற்பனையாகிய ஆதேயம் உண்டோ? பாகவதத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பால சேஷ்டைகளையும் லீலைகளையும் கேட்கக் கேட்க, நமக்கும் கிருஷ்ணனே குழந்தையாக ஜனிக்கானோ? என்று நம் மெல்லாருடைய ஹிருதயத்திலும் ஒரு பேரவா உண்டாகின்றதன்றோ? நமது இந்திய ஜனசமுகத்தில் பாகவதம் நன்றாய்ப் பாராயணம் செய்யப்படவேண்டும். கிரகஸ்தரது ஹிருதயங்களிலெல்லாம் குழந்தை கோபாலன் குடிகொண்டிருக்க வேண்டும். நமது நாட்டில் இனிப்பிறக்கும் குழந்தைகள் கிருஷ்ண ஸ்வரூபமாகவே யிருக்கவேண்டும். பார்த்தசாரதியே எங்ஙனம் பாரதசாரதியாவார் என்பதை விளக்குவதன் முன் 'பார்த்தசாரதி'யை விவரிப்போம். பின்னர் 'பாரதசாரதி' யிடத்தில் செல்வோம்.

(தொடரும்).
சிவம்.

சுபாவத்தை ஏற்படுத்தல்.

ஸ்ரீ. வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

நிலைத்தமனோ நிலைமை ஒவ்வொன்றும் மனிதனால் ஈட்டப்பட்டசுபாவம்; அது திரும்பத்திரும்பத் தொடர்ந்து நினைக்கப் பட்டதால் சுபாவமாகியிருக்கின்றது. தளர்ச்சியும் உற்சாகமும், வெகுளியும் பொறுமையும், இவறலும் ஈகையும், உண்மையில்

மனத்தின் சகலநிலைகளும், மனிதனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட நினைப்புக்கள்; அவை தாமாகநிகழும்வரை திரும்பத்திரும்பநினைக்கப்பட்டுச் சுபாவங்களாகியிருக்கின்றன. அடிக்கடிநினைக்கப்பட்ட ஒரு நினைப்புக் கடைசியில் மனத்தின் ஒருஸ்திரமான சுபாவமாகின்றது; அத்தகைய சுபாவங்களிலிருந்து வாழ்க்கைவருகின்றது.

தனது அநுபவங்களைத்திரும்பத் திரும்பக் கொள்ளுதலால் அறிவை அடையும் இயற்கையுள்ளது மனம். முதலில் கிரகிப்பதற்கும் சிந்திப்பதற்கும் அதிகப்பிரயாசமாகத்தோன்றும் ஒரு நினைப்பு அடிக்கடி மனத்திற் கொள்ளப்படுதலால் இயற்கையும் சுபாவமும் ஆகின்றது; ஒருசிறுவன் ஒருகைத்தொழிலைக் கற்கத் தொடங்குங் காலத்தில் தனது கருவிகளைச் சரியாகப் பிடிக்கவும் முடியாது, உபயோகிக்கவும் முடியாது. ஆனால் அவன் திரும்பத் திரும்ப நீண்டகாலம் அப்பியாசம் செய்தபின்னர் அவற்றைமிகச் சுலபமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் உபயோகிக்கிறான். அதுபோல முதலில் அடைவதற்குமுடியாததாகத்தோற்றும்ஒருமனோபாவம் விடாமுயற்சியாலும், அப்பியாசத்தாலும் கடைசியில் அடையப்பட்டு, சுபாவமாகவும் தாமாகவும் நிகழ்கின்ற ஒருநிலைமை ஆகின்றது.

தனது சுபாவங்களையும் நிலைமைகளையும் ஆக்கற்கும் திருத்தற்கும் மனத்திற்குவலிமையுண்டு. இவ்வலிமை மனிதனது வீட்டிற்குக்காரணமாக இருப்பதுந்தவிர, தன்னை(மனத்தையும் உடம்பையும்) ஆளுதலால் அடையப்படும் பூரணசுதந்தரத்தை யடையும் வழியையும் காட்டுகிறது; ஏனெனின் ஒருமனிதன், தீயசுபாவங்களை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளும் சக்தியை உடையவனாயிருப்பதுபோல நல்ல சுபாவங்களை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளும்சக்தியையும் உடையவனாயிருக்கிறான். இப்பொழுது நான்சொல்லும் விஷயத்தைச் சிறிது விளக்கிக்கூறவேண்டுவது அவசியம்: இதனைப் படிப்பவரும் ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

சரியான காரியத்தைச் செய்தலினும் பிசகானகாரியத்தைச் செய்தல் எளிதென்றும் புண்ணியத்தைச் செய்தலினும் பாவத்தைச் செய்தல்எளிதென்றும் சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறதி; அந்நிலைமை அநேகமாக எல்லாராலும் காட்சிப்பிரமாண சித்தாந்தமாகக் கொள்ளத்தக்கதாகிவிட்டது. பெரியஆசிரியரான புத்தரும்

"தீயவினைகளையும் நமக்குத்துன்பத்தைத் தரும்வினைகளையும் செய்தல்எளிது; நல்லவினைகளையும், நமக்கு இன்பத்தைத் தரும் வினைகளையும் செய்தல்அரிது" என்றுகூறியுள்ளார். இதுமனித சமுகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் உண்மையானுலும் மனிதர் அபிவிர்த்தியடையும் மார்க்கத்தில் கண்டு கழிக்கும் ஒரு அநுபவமேயன்றிப் பொருள்களின் ஸ்திரமானநிலைமையன்று, நித்தியமெய்ம்மையின் தன்மையுடையதன்று; சரியான காரியத்தைச் செய்தலினும் தப்பானகாரியத்தைசெய்தல்மனிதர்களுக்குச் சுலபமாகத் தோற்றுவதற்குக் காரணம் அவர்களிடத்திலுள்ள மடமையும், அவர்கள் வாழ்வின்நோக்கத்தையும் பயனையும் அறியாதிருத்தலுமே. ஒருகுழந்தை எழுதுதற்குக் கற்றுக்கொள்ளுங்காலையில் எழுதுகோலைப்பிசகாகப் பிடித்தலும், அக்ஷரங்களைத் தப்பிதமாக எழுதுதலும் அதற்கு மிகச்சுளுவாகவும், எழுதுகோலைச்சரியாகப்பிடித்தலும் அக்ஷரங்களைச் சரியாக எழுதுதலும்அதற்குமிகப் பிரயாசமாகவும் தோற்றுகிறது, விடாமுயற்சியாலும் அப்பியாசத்தாலும் ஒழிக்கக்கூடிய எழுதற்றொழிலின் அறியாமை அதனிடத்தில் இருத்தலின். கடைசியாக அவ்வஞ்ஞானம் நீங்கிய பின்னர் எழுதுகோலைச் சரியாகப்பிடித்தலும், அக்ஷரங்களைச் சரியாக எழுதுதலும் அக்குழந்தைக்கு இயற்கையும் சுளுவுமாகிவிடுகின்றன. அக்காலத்தில் பிசகானகாரியத்தைச் செய்தல் பிரயாசமாகவும், முற்றிலும் அனுவசியமாகவும் அதற்குத்தோற்றுகிறது. இவ்வுண்மை மனத்தின்காரியங்கட்கும் வாழ்க்கையின்காரியங்கட்கும் சமமாகப்பொருந்தும். சரியானகாரியத்தை நினைத்தற்கும் செய்தற்கும் அதிகஅப்பியாசமும் விடாமுயற்சியும்வேண்டும்; சரியான காரியத்தை நினைத்தலும் செய்தலும் இறுதியில் சுபாவமும் சுலபமுமாகின்றன; அப்பொழுது தப்பானகாரியத்தைச்செய்தல்பிரயாசமாகவும் முற்றிலும் அனுவசியமாகவும் தோற்றுகிறது.

ஒருசிற்பி அப்பியாசத்தினுல் தனது தொழிலில் தேர்ச்சியடைதல்போல ஒருமனிதன் அப்பியாசத்தினுல் நல்வினையில் தேர்ச்சியடைதல் கூடும்; அது புதியநினைப்புக்களால் புதிய சுபாவங்களை உண்டுபண்ணுதலேயன்றி வேறன்று; எவனுக்குச் சரியானநினைப்புக்களை நினைத்தலும், சரியான செயல்களைச் செய்தலும் சுபாவமாகவும், சுலபமாகவும், தப்பானநினைப்புக்களை நினைத்தலும் தப்பானசெயல்களைச் செய்தலும், பிரயாசமாகவும்

தோற்றுகின்றனவோ அவன்மிகமிக உயர்ந்த ஒழுக்கத்தையும் மிகமிகத் தூய ஆன்மஞானத்தையும் அடைந்து விட்டான்.

மனிதருக்குப் பாவங்களைச் செய்தல் சுலபமாகவும் சுபாவமாவும் இருக்கிறது. அவர்கள் திரும்பத்திரும்ப நினைத்துத் தீமையும் அறியாமையும் பொருந்திய சுபாவங்களை உண்டுபண்ணியிருத்தலான். சமயம் வாய்த்தபொழுது திருடன் திருடா திருத்தல்மிகப் பிரயாசம், அவன்நீண்டகாலம் பிறர் பொருளைக்கவரும் நினைப்புக்களிலும் பேராசை நினைப்புக்களிலும் வாழ்ந்தவனுதலின். ஆனல் அத்தகைய பிரயாசம் நீண்டகாலம் நேர்மையும் நியாயமுமுள்ள நினைப்புக்களில் வாழ்ந்துவந்த ஒருயோக்கியனுக்கு உண்டாவதில்லை, திருட்டின்தப்பிதத்தையும் மடமையையும் பயனின்மையையும்அவன் அறிந்திருப்பதனுல் திருட்டின் நினைப்பு எள்ளளவும் அவன் மனத்துள் பிரவேசியாதாதலான். திருடுதல் மகா கொடிய பாவம்; சுபாவத்தை ஏற்படுத்துதலையும் சுபாவத்தின் வலிமையையும் தெளிவாக விளக்குதற்காக இவ்வுதாரணத்தைக் கூறினேன்; ஆனுல்,சகல பாவங்களும் புண்ணியங்களும் இவ்வாறே செய்யப்படுகின்றன. கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் கொள்ளுதல் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்குச் சுலபமாகவும் சுபாவமாகவும்இருக்கிறது, அவர்கள் கோபநினைப்புக்களையும் ஆத்திரநினைப்புக்களையும் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டிருத்தலின். அவற்றை நினைக்குந்தோறும் அவற்றிற்கேற்றசுபாவம் அதிக உறுதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதிக ஆழமாக வேரூன்றிவிடுகிறது. இவ்வாறே அமைதியும் பொறுமையுமுள்ள ஒரு நினைப்பைப்பிரயாசப்பட்டு கிரகித்து ஆத்திரமும்வெகுளியும் வேரோடு நீங்கும்வரை அதனை இடைவிடாது நினைத்துக்கொண்டுவருதலால் அமைதியும் பொறுமையும் சுபாவங்களாய்விடும். இங்ஙனமே ஒவ்வொருதப்பான நினைப்பையும் மனத்தை விட்டுவெளியேற்றிவிடலாம்; இவ்வாறேஒவ்வொரு பொய்ச்செயலையும் அழித்துவிடலாம்; இப்படியே ஒவ்வொருபாவத்தையும் வென்றுவிடலாம்.

ஸ்ரீமத் ராமதீர்த்தஸ்வாமிகளின் ஒரு பிரசங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

எளியவேலைக்காரனுடைய ஜீவனுக்கு ஆகாரம் கொடுங்கள், அவனிடத்தில் அன்பு செலுத்துங்கள்; அவன் சரீர போஷணத்திற்கு ஆகாரம் கேட்காமற்கூட உங்களுக்கு வேலை செய்வான். வேலைக்காரனை நேசியுங்கள். வேலைக்காரன்உங்களுடையவேலையை நேசிப்பான். அன்பினால் தூண்டப்பட்ட வேலையை வேலை என்று சொல்லலாமா? அது சந்தோஷகரமான விளையாட்டாகும்.

சித்திரம் என்பது என்ன? நாம் தொடுவதில் அழகைக் கொண்டுவருதலே. மண்ணுலகத்திலாவது விண்ணுலகத்திலாவது அழகை வெளிப்படுத்துவது எது? ஏன்? அன்பைத்தவிர வேறு யாதாயிருக்கக்கூடும்?

இவ்விதமாக, அன்பாகிய சக்தி நமதுவேலையிற் பிரகாசித்து தொழிலை விசித்திரமாக்கித் தொழிற் சித்திரங்களை உண்டாக்குகின்றது.

ஆராயும் உணர்வு, கூர்மைபானவேலைத்திறமை, தொழிற் சித்திரம்ஆதியஇவை இந்தியாவில் இக்காலங்களில் ஏன்இல்லாமற் போய்விட்டன? ஏன்? ஏனென்றால் வேலைக்காரர்களிடத்தில் சிறிதும் அன்பு செலுத்துவதில்லை. வேலைசெய்யும் எளியவகுப்பினர், ஹிருதயத்தில் வரவேற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களுடைய சொந்தக் குடிசைகளினின்றுமே துரத்தப்படுகின்றனர்.

வேலை நிந்திக்கப்படுகின்ற இடத்தில், நின்ற நிலையிலேயே நிற்றலும் அழிவும் மரணமுமே முடிவாய் சித்திரமும் வெகு கஷ்டமாய் விடுகின்றது. வேலை நேசிக்கப்பட்ட விடத்து, உயிரும் உணர்வும் உண்டாகின்றன; வேலையும் விசித்திரமாய் விடுகின்றது. ஆ! அன்பாகிய ஆதிநாதா! இந்நிலைமைக்கும் வந்துவிட்டதா?

... ...

தெய்வீக அன்பு, பக்தி, உபாசனை இவைகளைப்பற்றிஉலகினர் சில சமயங்களில் பெரும் பேச்சுப் பேசுகின்றனர். ஆனால் அநுபவத்தில் தாங்கள் சொல்வது இன்னதென்று அறியாமலும் உணராம

லும் சில சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்களையும் சில மந்திரங்களையும் உரக்க உரைப்பதேயாகும். மருந்தின்றிய வெறுந்துப்பாக்கிகள்! ஸ்ரீ சைதந்யருடைய உண்மையும் உருக்கமுமுள்ள ஹிருதயத்தைப் போல்பாவிக்கின்ற கள்ளவேஷம்!

பூரண சங்கீதஞானத்துடன் தேசபாஷைகளில் பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் கோயில்களில் அடிக்கடி கேட்கப்படுகின்றன! ஆ! அந்தோ! பரிசுத்தமாக்கும் அன்பு நிறைந்த கண்ணீர் ஒரு துளியேனும் இல்லையே!.

புண்ணிய புருஷர்களான இந்துஸ்தான் தேசத்தவர்களே! உங்களைத்தானே நீங்கள் பாவிகளென்றும் அடிமைகளென்றும் கூறிக்கொள்வதினால் ஈஸ்வரனை ஏமாற்றி அவருடைய திருவருளை அடைய முடியாது. நீங்கள் நினைக்கிறபடியே நீங்கள் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. கண்டிப்பான கர்மநியதியானது அதி கடோரஸ்வபாவத்தைவகித்து நீங்கள் அம்மாதிரி பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுது உங்களைப் பாவிகளாகவும் அடிமைகளாகவுமே ஆக்கிவிடுகின்றது. அது பக்தியன்று.

எனக்குச் சொந்தமாயுள்ள எளிய தனவந்தர்களே! உங்களால்கட்டப்பட்டிருக்கும் வெள்ளை நிறமுள்ள கோபுரங்களும் கோவில்களும் கல்லினால் செய்யப்பட்டுள்ள விஷ்ணுக்களும்உங்களுடைய ஹிருதயஜ்வரத்தைத் தணிக்கமாட்டா. நீங்கள் கஷ்டப்படுகிறீர்களென்று எனக்குத் தெரியும். நீக்கள் கஷ்டப்படுகிறதை கர்வத்தினால் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டீர்கள். தேசத்திற் பசியினால் வருந்தும் நாராயணர்களையும் வேலைசெய்யும் விஷ்ணுக்களையும் ஆராதியுங்கள். அமெரிக்காவிற்குச் சென்று கைத்தொழில்களையும் பிரயோஜனப்படத்தக்க விசித்திர வேலைகளையும்கற்றுவரும்படி எளிய ஹிந்துஸ்தானி மாணவர்களை அனுப்புங்கள். அவர்கள் (வேண்டிய கல்வி கற்றபின்பு) இந்தியாவிற்குத் திரும்பிவந்து பட்டினிகிடந்து பரதவிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு தங்களுக்குத் தாங்களே சகாயம் செய்துகொள்ளும் மார்க்கங்களைக் காண்பித்து ரட்சிக்கட்டும்

இந்தியா தேயத்துப் பக்தர்களே! ஸ்ரீசைதந்யர், கோபிகாஸ்திரீகள் இவர்களுடைய ஹிருதயாநந்தனை அடைவதற்குநீங்கள் மிகவும் இச்சைப்படுகின்றீர்கள். ஆனல் கோபிகாஸ்திரீகள் ஸ்ரீ

சைதந்நியர் இவர்களுடையதைப் போன்ற பரிசுத்தமான தாபம் நிறைந்த ஹிருதயம் உங்களில் எத்தனைபேருக்கு இருக்கின்றது,? நீங்கள் அந்த ஆநந்தகோலாகலனாகிய பசுபதியை கல்லினால் செய்துள்ள சொரூபங்களில் மாத்திரம் அடைத்துவைக்காமல், அவரை பக்திப் பிரேமையுடன் சண்டாளனிலும், திருடனிலும், பாவியிலும் அந்நியனிலும் எல்லாவற்றுள்ளும் பார்க்கும்பொழுது தான் நீங்கள் அவருக்கு அருமை மிகுந்த அந்தரங்கர்களாவீர்கள்.

பக்தி கதறுவதன்று, பிச்சை யெடுப்பதன்று; அது ஆநந்தமும் ஈஸ்வரப்பிரேமையும் நிறைந்து இன்னனம் என்று எடுத்துரைக்க இயலாத சமபாவனை. அது நாம் பார்க்கும் எல்லாவற்றிலும் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பதே. அது உங்களுடைய திருஷ்டி விழுகிற இடங்களி லெல்லாம் உங்களுடைய சொந்த ஆத்மாவைப் பார்ப்பதே. எல்லாம் ரம்மிய மென்றும் அதுநான் தானென்றும் அநுபவத்தில் அறிவதே பக்தியெனப்படும். தத்துவம் அஸி அதாவது நீ அதுவாயிருக்கிறாய்.

மகம்மதியர்களே! நீங்கள் என்னைக் குத்திக் கொல்லலாம், ஆனால் எனது ஹிருதயம் உங்கள் பேரிலுள்ள அன்பினால் தூபிக்கின்றது. கிறிஸ்தவர்களே! நீங்கள் என்னைப்பற்றித் தப்பெண்ணங் கொள்ளலாம், ஆயினும் நான் உங்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துகிறேன். பறையர்களே! பள்ளர்களே! உங்களுடை அழுக்கடைந்த, வியாதி நிறைந்த குடிசைகளுக்குள் ஒருவரும் நுழையமாட்டார்களாயின், நீங்கள் அக்குடிசைகளுள் உங்களுடன் ராமனைப் பார்க்கலாம்.

அன்பு போல்நடிக்கின்ற ஆஷாடாபூதி வேஷமும், பொய்யுணர்ச்சிகளும் நிச்சயமான அபிப்பிராயத்தைப்போலக்காட்டிக் கொள்ளுதலும் ஈஸ்வர நிந்தையாகும். தாழ்ந்ததரத்து அன்பாகிய புகைவேண்டுமாயினும் உண்மையான நெருப்பு (அன்பு) அவசியம் வேண்டியிருக்கின்றது.

அரசர்களே! சட்டங்களே! ஜனசமுகங்களே! உங்கள் ஹிருதயங்களை ஆசீர்வதியுங்கள். ஆனால் இராமனைஉங்களுடன் இணங்கி நடக்கும்படிசெய்வதற்கு உங்களுக்குச் சக்தியில்லை. உங்களுடைய பயமுறுத்துகையினாலும், தயவு பாராட்டுதலினாலும், முகம்சுளித்துக் கொள்ளுதலினாலும் பயனில்லை. எனது கடுங்கோன் மன்னனாகிய சத்தியம் ஆயிரக்கணக்கான சக்ரவர்த்திகள், கொடுங்கோன்

மன்னர்கள், ஸ்வபாதிபதிகள் இவர்கள் எல்லாரினும் பலம் மிக்கவன்.

சத்தியம் இல்லாதவிடத்தில் அன்பு இல்லை. கடுங்கோன் மன்னனாகிய சத்தியத்திற்குப் பிரதிநிதி அன்பு ஆகிய பிரபு.

முட்டாள்தனமான சன்மார்க்க போதகர்களே! மதப்பிசாசுகளே! கைகளையெடுத்துவிடுங்கள். வாலிபர்கட்குப்போதிப்பதற்கு உங்களுக்குப் பாத்தியதை இல்லை. எவருக்காவது ஏதேனும் பாத்தியதை உளதாயின், ஊழியம் செய்வதற்கே பாத்தியதை உண்டு. சிருஷ்டியை அதன் ஸ்வதந்தர மார்க்கத்தில் விட்டுவிட்டால், அது ஒருபொழுதும் பிசகுவதில்லை. பரமாணு முதல் பகவத் தன்மை பொருந்திய மானிட உருவம்வரையில் விருத்திசெய்துகொண்டு வந்திருக்கிற ஈஸ்வரனை அல்லது நீதியை நன்றாய் நம்பலாம்.

ராமச்சந்திர சாஸ்திரி.

அந்தணர் கடமையும், பத்திரிகைத் தொழிலும்.

ஸ்ரீ ஆர். எஸ். கங்கா ஜடேச சர்மா அவர்கள் எழுதியது.

தன்னலந் தனையேயெண்ணித் தத்தளித் தழிந்திடாமற்
பன்னலம் பலர்க்கும் வாய்க்கப் பத்ரிகை பரவப்பண்ணும்
இன்னலம் மிகவுமேலா மிதற்கெதி ரிலையென்றோதும்
அன்னலம் அறிவினாலே அடைவோர் அந்தணர்களாமே.

அலைகடல்சூழ்ந்த உலகினிற்றோன்றிய எல்லா ஜீவராசிகளுக்குள்ளும், ஸ்ரீ தாயுமானவர் தமது திருவாக்கால்

"எண்ணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதான்
யாதினும் அரிதரிதுகாண்
இப்பிறவி தப்பினா லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
யாதுவருமோ வறிகிலேன்"

என்று கூறியுள்ளபடி மானிட ஜன்மமெடுத்து அங்கபங்கமின்றி ஆண்மகனாகப் பிறந்துள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாதது கல்வியே. அக்கல்வியை முறையே இளமையிலேயே கற்று கற்றவழி நின்று தெளிந்த அறிவைபடைந்து அதனை உலகெங்கும் பரவச்செய்து பிறவிப்பயனை அடைவதையே நோக்கமாகக்கொண்ட நம்முன்னோர்கள்

"வேதியர் முகத்தில் வேந்தர்
விறல்கெழு துணைத்தோள் வெற்பில்
நிதறு வணிகர் செம்பொற்
குறங்கினிற் சதுர்த்தர் செய்ய
பாதபங்கயத்திலீன்றான் பதுமன்" (கூர்ம புராணம்).

இறைவனது முகத்தினின்று பிராஹ்மண (அந்தண) னும், தோளிலிருந்து க்ஷத்திரிய (வேந்த) னும், தொடையிலிருந்து வைசிய (வணிக) னும், காலிலிருந்து சூத்ர (குடியானவ) னும் உண்டானார்கள் என்ற பிரமாணப்படி இறைவனுணையை மேற்கொண்டு மனிதவர்க்கத்தை நான்கு பிரிவாகச்செய்து அவை ஒழுங்காக நடைபெறவும், அதனால் அனைவரும் ஒருங்கே அறிவைப்பெற்று உற்சாகம், ஸாஹஸம், தைர்யம், புத்தி, சக்தி, பராக்ரமம் முதலியகுணங்களுக் கிருப்பிடமாய்க் கனவிலும் மறந்தும் எவ்வுயிரையும் துன்புறுத்தாது அருளும், தன்னுயிரைக் காட்டிலும் பிறவுயிர்களிடத்துப் பன்மடங்கு அன்பு முடையவர்களாய் உலகத்திற்கு உபகாரமானவைகளையே கருதி, அதனையேபேசி, அவற்றையே புரிந்து உலகின்புறக்கண்டு தானு மின்புற்று அழியாப் புகழ்நாட்டிப் பலரும் வஞ்சனை பொறாமை லோபமாதியனவற்று பேரின்பவீடெய்துவதற் கேற்ற வழிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்.

மேற்கூறிய நான்கு பிரிவாரின் கடமைகளைச் சிறிது விவரிப்போம். இதில் மேலானதும் முதலாவதுமாயுள்ள ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்களான ப்ராஹ்மணர், பார்ப்பார், அல்லது அந்தணர்களின் கடமைகள் ஆறு. அவையாவன ஸகலகலைகளையும் ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்டுவித்தல் ஏற்றல் ஈதல் என்பனவாம். இரண்டாவது க்ஷதத்தை (அபாயத்தை) நீக்குகிறவர்களான க்ஷத்திரியர், அரசர், அல்லது வேந்தர்களின் கடமைகள் நான்கு. ராஜரீகத்திற்கின்றி யமையாத நீதிநெறிகளையும், போர்செய்தற் கவசியமான அஸ்திர, சஸ்திரவித்தைகளையும் கற்றல் வேட்டல் ஈதல் போர்செய்து நாடுகளை வென்று செங்கோல் செலுத்தி உயிரைத் துரும்பெனமதித்திருத்தல் என்பனவாம். மூன்றுவது வைசியர், வணிகர், அல்லது வியாபாரம் செய்கிறவர்களின் கடமைகள் 3. "திரைகடலோடியுந் திரவியந்தேடு" வதற்கின்றியமையாத கல்விகளைக் கற்றல் உழுதுபயிரிட்டுப் பண்டமாற்றல் செய்து பொருளீட்டல் ஈதல் என்வனவாம். நான்காவது

சோகத்தை யகற்றும் சூத்திரர், அல்லது குடியானவர்களின் கடமைகள் 2. பலவிதமான கல்விகளைக் கற்றல், வணக்கம், நேர்மை, ஊக்கம் முதலிய வற்றுடன் மேற்கூறியுள்ள மூன்று பிரிவார்கட்கும் ஊழியம்செய்தல் என்பதே. இந்நான்கு பிரிவுகளும் ஜன அபிவிருத்திக்கும் க்ஷேமத்திற்கும் ஐக்யத்திற்கும் இன்றியமையாதன.

சூத்திரதர்மத்தால் அறமும், வைசிய தர்மத்தால் பொருளும், க்ஷத்ரியதர்மத்தால் இன்பமும், பிராஹ்மண தர்மத்தால் வீடும், ஆக முறையே இந்நான்குபடிகள் அல்லது வகுப்புகளினின்று ஜீவாத்மா அபிவ்ருத்தியடைந்து முறையே தர்மார்த்த காம மோக்ஷமெனும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்துய்யுமாறு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (அவைகள் செவ்வனே நடைபெற்று வந்து, காலபேதத்தால் மாறி நாலு ஜாதிகள் நாலாயிரஞ் சாதிகளாகப் பற்பல உட்பிரிவுகள் ஏற்பட்டு பழைய பரிசுத்தக் கொள்கைகள் மாசடைந்து சீர்கெட்டு உண்மையாசாரங்கள் பல பல இருந்தவிடந் தெரியாது மறைந்து பல போலி யாசாரங்கள் தோன்றி அவைமேலோங்கி "வெண்ணெயிருந்த தாழியிற் சுண்ணம்பை நிறைத்துவைத்த தொப்ப நாஸ்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறப்பெற்று நலிந்துகிடக்கின்றன. உத்தம பத்திரிகைகளின் மூலமாகவேனும் உலகத்திற்குண்மையறிவு விளங்கிப் பழைமையான ஸநாதன தர்மம் செழித்தோங்குமாறு முழுமுதற் கடவுள் அருள்புரிவாராக) இதுவரையிற் கூறிவந்த நான்குபிரிவினுள்ளும் "இகபரம்" ஆகிய "இம்மை, மறுமை" என்னும் இரண்டினும் நலமேபயப்பதும், பேரின்ப வீட்டுக்கு வழிகாட்டுவதுமான அந்தணர்களின் கடமைகளிற் சிலவற்றை ஈண்டெடுத்து விளக்குவோம்.

"இளமையிற்கல்" என்ற ஔவை மொழிக்கிணங்க அந்தணர்கள் சிறுவயதிலேயே கல்விகற்று, எல்லாக் கலைகளையு முணர்ந்து, ஸகல தத்வங்களையும் அறிந்து, அறிவு தெளிந்து நீதி நல்லொழுக்கம் ஆகியவைகளைக் கைக்கொண்டு எல்லா வுயிர்களிடத்தும்,

"அன்பின்வழியதுயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்தவுடம்பு" (குறள்.)

அன்பு பொருந்திய வுடலேவுயிருடையது அவ்வன் பிலா வுடல உயிரற்றதாகும்.

"எவ்வதுறைவது லகமுலகத்தோ
டவ்வதுறைவதறிவு." (குறள்.)

உலகம் எப்படிநடக்கின்றதோ அவ்வாறே தானும் ஒழுகுவது அறிவு.

"அல்லலருளாள்வார்க்கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மாஞாலம் கரி." (குறள்.)

அருளுடையவர்க்கு இம்மை, மறுமையாகிய இருமையினும் யாதொருதுன்பமுமணுகா: இதற்குலகிலுள்ளோர் ஸாக்ஷியாவார், என்றுள்ளபொய்யா மொழிகட்கிணங்க அறிவும், அன்பும், அருளும, நிறைந்து எல்லாவகுப்பார்களுக்கும் அவரவாது உரிமை நோக்கிக்கல்வி கற்பித்து, அறிவுபுகட்டி, அப்போதைய வுணவுக்குமேற்பட்ட எப்பொருளையும் விரும்பாது உலகந் தழைத்தோங்கப் பல வேள்விகளைச்செய்து பிறாரலும் செய்வித்து அநேக கண்டிப்பான விதிகளுக்குட்பட்டு உலகத்திற்கு நன்மைபயக்கும் பல தொழில்களைக் கண்டு பிடித்துக் கற்பித்து நடைபெறச் செய்து மாசில்லாது தவம் பற்றின்மையாதிய வற்றைக் கடைப்பிடித்து ஏதேனுமொரு தொழில் குன்றியகாலத்து அதனைப் பலருக்கும் போதித்து அதனைமுன்னுக்குக் கொண்டுவந்து எதுவும்தளர்வுறு வண்ணம் பாதுகாத்து யாதொருகுறையு மின்றி எல்லாநற்குணங்களும் வாய்க்கப்பெற்றுப் பொய், சூது, கள், காமம், களவு, கொலை யாதிகளைக் கனவினும் மறந்தும் கருதாது நாளைக்கென் செய்வோமென்ற ஏக்கமற்று "அவனன்றி யணுவுமசையா"தென்ற பூர்ண நம்பிக்கையிடன், அறம்வழுவாது எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடையவர்களாய் உலகமே தமது வீடாகவும் மனிதர்களெல்லோரும் நெருங்கிய உறவினர்களாகவும் உலகிற்குபகரித்தலே சொந்தக்கடமையாகவும் தன்னலங்கருதாது ஹிதோபதேசங்களைச் செய்து சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்புற்றோங்க முறையே ஆச்ரமதர்மங்கள் (இதனைப்பற்றி மற்றொரு முறைவிளக்குவோம்.) வழுவாதுஇயற்றி உடல், பொருள், ஆவி மூன்றினையும் உலகக்ஷேமத்திற்கு தத்தம் செய்து "மாணத்திற்குக் கூடவெறுப்பும் மோக்ஷத்திற்குக் கூடவிருப்பும் இன்றி" ஸகலரும்போற்றிப் புகழ்ந்துகொண்டாடத் தக்க சக்திவாய்ந்திருத்தலே அந்தணர் கடமையாம்.

"பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும்
வழுவலகாலவகை யினனே." என்றபவணந்திமுனிவர்வாக்கியப்படி கடிதமும், மையும், அச்செழுத்துக் கருவிகளும், கடிதப்போக்குவரவிற்குரிய சாதனங்களும்மிகுந்துள்ள இக்காலத்தில் அந்தணர்கள் தமதுகடமைகளை இன்னும் சீர்பெறச்செவ்வனே நடத்துதலெளிது. கல்விகற்று அறிவுதெளிந்து உலகத்திற் குபகாரமாகத்தமது ஜீவியகாலத்தைச் செலவிடவிரும்புமோவ்வொருவருக்கும்சிறந்தவழிபொன்றேற்பட்டிருக்கிறது.

வீட்டில் உபதேசம் செய்தல் இரண்டொருவருக்கும், பாடசாலையிற் போதித்தல் பத்திருபது பெயர்கட்கும், சபைகூட்டிப் பிரசங்கித்தல் நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கும் தான் பயன்படும்; அவைகளும் கேட்டவர்கள் நினைவின்றி மறந்துவிடிற் போனதேயாம்.

ஆனல் உத்தமமான தர்மநீதி மார்க்கபோதனைகளைப்பத்திரிகை மூலமாக வெளியிடில், ஒரேகாலத்திற் பல்லாயிரம் மனிதர்கட்குப் பயன்பட்டு வருமென்பதற் கையமுண்டோ?

"அருட்கண்ணிலாதார்க் கரும்பொருடோன்று
அருட்கண்ணுளோர்க் கெதிர்தோன்றுமரனே
இருட்கண்ணினோர்க் கங்கிரவியுந்தோன்று
தெருட்கண்ணினோர்க் கெங்குஞ்சீரொளியாமே."

(திருமந்திரம்.)

ஆதலின் அறிவுபரவுவதற்கான விஷயங்களை ஒருங்கேதிரட்டிப்பல (நன்மதிபுகட்டும் நூற்கள் மூலமாகவும்) பத்திரிகைகள் மூலமாகப் பரவச் செய்தால் நாட்டிலுள்ளபலபண்டித சிரோமணிகள் கல்விச் செல்வத்தாலும் கனதனவான்கள் பொருளுதவியாலும் இம் முயற்சிகளை யாதரிக்க முன்வந்து பல வுதவிகள் செய்யப்பெற்று இவர்களும் (அதிக) தனலாபங்கருதாது அதனலீட்டிய பொருளைப் பெரும்பாலும் அதனபிவிருத்திக்கேசெலவிட்டுவரின் சிறிது காலத்திலேயே சில போஷகர்களும் பல சந்தாதாரர்களும் சேர்ந்து பத்திரிகைகளை மிகுந்த உன்னத ஸ்திதிக்குக் கொண்டு வருவார்களென்பது திண்ணம்.

சாக்கிரடீஸ்என்னும் ஒரு பண்டிதரின் சரித்திரம்.

(ஸ்ரீ அ. சுப்பிரமணிய பாரதியவர்கள் எழுதியது,)

ஐரோப்பாக்கண்டத்தில் கிரீஸ் என்றொரு தேசமிருக்கின்றது. இத் தேசவாசிகள், இந்தியாவில்வசிக்கும் நாம்இந்தியர்கள் என்று அழைக்கப்படுவதுபோல, கிரேக்கர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த கிரீஸ் தேசத்தில் அநேக வித்துவான்களும் பராக்ரமசாலிகளும் சாஸ்திரக்ஞானமுள்ளவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுள் சாக்கிரடீஸ்என்பவர் ஒருவர். இவர் மகா வித்துவான். இவர் காலஞ்சென்று அநேக வருடங்களாயினும் இவரைப் பற்றிப் பேசாதாரும் இவரைப் புகழாதாரும் இல்லையேயில்லை. இந்தப் பூவுலகத்தில் எத்தேசத்தாராலும் புகழப்படுகிறார். இவர் இவ்வாறு புகழப் படுவதற்குக் காரணம் இவரிடம் விளங்கிய நற்குணங்களும் நல்ல நடத்தையும் கல்வியின் விசேஷமுமென்றே கூறவேண்டும். இவர் "கற்கக் கசடற, நிற்கவதற்குத்தக" என்பதற் கிணங்கக் கல்வியில் நல்ல பயிற்சியடைந்து அதன்படி நடந்து வந்த மகான்களுள் ஒருவர்.

இவர் தாமும் நல்லவராயிருந்து வந்ததுமன்றி மற்றவர்களும் நல்வழிப்பட்டுய்யுமாறு, தம்மாலியன்றவரையில் பிரயாசப்பட்டுவந்தனர். உலகத்தில் மகான்களென்பவர்கள் தாங்கள்கற்று அதனால் அடைந்த இன்பத்தை மற்றவரும் அடைய வேண்டுமென்றே கருதுவார்கள். உலகுள்ளவரையில் தமதுபுகழ் நிலநிற்க உடம்பெடுத்த உத்தமசீலராகிய சாக்கிரடீஸும் இவ்வாறே முயன்றனர். இப்படிப்பட்ட மகானுடைய சரித்திரத்தை நாம்படிப்பது மிகவும் அவசியமல்லவா? மகான்களுடைய சரித்திரங்களைப்படிப்பதாலும் கேட்பதாலும் கேட்டுப்பிறருக்குக் கூறுவதாலும் உண்டாம் நன்மைகள் அளவிடப்படாதனவென்பது யாவரும் ஒப்ப முடிந்த விஷயம். ஆகவே சாக்கிரடீஸ் என்பவரது சரித்திரத்தை ஆராய்வாம்.

சாக்ரடீஸ் சோப்ராஸ்சஸ் என்னுமொரு கல்தச்சனுடைய பிள்ளை. இவருடைய தந்தை மிகுந்த ஏழ்மைஸ்திதியிலிருந்தமையால் சாக்ரடீஸுக்குப் பணங்கொடுத்துக் கல்விபோதிக்கச் சக்தியற்றவராயிருந்தார். தமதுதொழிலாகிய தச்சவேலையிலேயே அவருக்கும் பழக்கமுண்டாகும்படி செய்துவந்தார். என்னசெய்வார்பாவம்! தமதுபிள்ளை நல்லநிலைமைக்கு வரவேண்டுமென்னும்

எண்ணமிவருக்கு மிகுதியுமுண்டு. பணமில்லாமையால் இவருக்கு எதுவுஞ்செய்ய முடியவில்லை. இவர் ஐயோ! நம்புத்திரனுக்குக் கல்விபோதிக்கச் சக்தியற்றவனானேமே யென்றெண்ணிச் சில சமயம் வருந்துவார். கல்வியில்லாவிடினும் ஏதேனுமொரு தொழில் தெரிந்திருந்தால் அதைச்செய்து தன்வரையில் கஷ்டமின்றிக்காலத்தைக் கடத்துவான் மகன் என்றெண்ணித்தமதுதொழிலிற் பழக்கிவந்தார். இதுவும் ஒருநல்லயோசனையேயன்றோ? கல்வியுமின்றிக்கைத்தொழிலினும் பழக்கம்பெறாத ஒரு ஏழைஉலகத்தில் கௌரவமாய்க் காலத்தைக் கழிப்பது அசாத்தியமாமன்றோ? இரண்டிலொன்றேனும் தெரிந்திருந்தால் தானே காலத்தைக் கௌரவமாய்க் கடத்தக்கூடும். இரண்டும் வாய்க்கப்பெற்றவன்வாழ்வு எல்லோராலுமெச்சத்தக்கதாகு மல்லவா? ஆகவேதமதுமகன் கல்வியும் கைத்தொழிலும் வாய்க்கப்பெறாமல் தெருவில் திரியும் சோம்பேறியாய்ப் போகாதிருக்கத் தமக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லிவைக்க முற்பட்டனர். தந்தைமகனுக்குச் செய்யுமுதவியாதாம்? நல்லபாலும்சோறும் போட்டுவளர்த்து இரவும் பகலுமாகத்தாம் வேலைசெய்து பணத்தைச்சேர்த்துவைத்து விட்டுப் போவதல்ல. இப்படிப்பிள்ளைகளை வளர்த்துச் சோம்பேறிகளாக்கிப் பாழுக்கிரைக்கப் பணத்தையுந் தேடிவைத் திறந்தொழிபவர்பலர் நந்தேசத்திலிருக்கின்றனர். இது பெரிய மூடத்தனம். இப்படிச் செய்வதால் மகன்நன்மை தீமையுணருஞ் சக்தியின்றித் தன்மனம் நாடியதே தக்கவழியென வெண்ணித் தந்தைதேடி வைத்த பொருளைப் பாழுக்காக்கிக் கடைசியில் பல்லோர்பழிக்கப் பரதேசியாய்த் திரிவதைநாம்பார்த்திருக்கின்றோம்; பார்க்கிறோம். மகன் நல்லகல்விபயின்று அறிவைப் பெற்றிருப்பானாயின் அவன் செல்லும் வழி எல்லோரும் மெச்சத்தக்க தாயிருக்கும். இவனைப் பெற இவன்தந்தை என்ன தவஞ்செய்தானோ தெரியவில்லையே என்று உலகம்புகழும் படியாய் விளங்குவான். மகன் அறிவையடைந்து நல்லவழியில் பணந்தேடித் தன்காலத்தைச் செவ்வனே கழிக்கும் படியானமார்க்கமே தந்தையால் போதிக்கத் தக்கதாம். அம்மார்க்கமே மகன், தந்தையாகிய இருவருக்கும் பொன்றாத புகழைத்தருவதாகும்.

நிற்க, சாக்ரடீஸின் தந்தை சாக்ரடீஸ் வாலிபப் பருவமடையுமுன்னரே இறந்துபோயினர். அவர்மகனுக்காகத் தேடிவைத்த

பொருள் கொஞ்சந்தான். சாக்கிரடீஸ் தமது தந்தையிறந்ததும் அவர்தேடிவைத்த சிறிதுபொருளைச்செலவழித்துக் கல்விபயின்று வந்தார். தமதுபரம்பரைத் தொழிலாகிய கல்தச்சவேலையைவிட்டு விட்டார். இவர்படிக்கத் தொடங்கியது முதல் ஒரு நாளேனும் சோம்பலாயிராமல் பாடத்தில் நன்றாய்க்கவனஞ் செலுத்திப்படித் துவந்தார். நாளடைவில்படிப்பில் தனதுவகுப்புப்பிள்ளைகளுக் கெல்லாம் மேலாகவிருந்தார். வாத்தியாரிடம் இவர் பரமவிசுவாசமுடையவராயிருப்பர். வாத்திமார்களுக் கெல்லாம் இவரிடம் நல்ல அன்புண்டு.பள்ளிக்கூடத்தில் வாத்தியார் சொல்வதை மறவாதுள்ளத்திற்கொண்டு அதைத்தனித்தவிடத்திருந்து சிந்தித்துக்கொள்வார். எதையும் ஐயந்திரிபற கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார்.

இப்படி இவர் நல்லபிள்ளையாயும் படிப்பில் கெட்டிக்காரனுயும் விளங்குவதைக்கண்ட கிரிட்டோஎன்னுமொரு தனவந்தர் இவருக்குப் படிப்பிற்குவேண்டிய பொருள்கொடுத்துச்சகாயஞ்செய்ய முன்வந்தனர். அந்தப்பிரபுவினிடம் தமக்குவேண்டிய பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டு அதைவீண்செலவு செய்யாமல் தமதுபடிப்பின் பொருட்டே யுபயோகித்து வந்தார். பள்ளிக்கூடப் படிப்பு முடிந்ததும் கல்விகேள்விகளில் தேர்ந்தபண்டிதர்களையும்தத்துவ சாஸ்திரிகளையும் அடுத்து அவர்களிடம் கல்விபயின்றுசிலவருடகாலங்களில் எல்லோருமெச்சத்தக்க வித்துவானுயினர்.

(வரும்).

கண்ணன்-என்தாய்.

ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதியவர்கள் இயற்றியது.

உண்ண வுண்ணத் தெவிட்டாதே - அம்மை
உயிரெனு முலையினில் உணர்வெனும் பால்
வண்ணமுற வைத் தெனக்கே - என்றன்
வாயினிற் கொண் டூட்டுமோர் வண்மையுடையாள்
கண்ணனெனும் பெயருடையாள் - என்னைக்
கட்டி நிறைவா னெனுந்தன் கையி லணைத்து
மண்ணெனுந் தன் மடியில் வைத்தே - பல
மாய முறுங் கதை சொல்லி மனங் களிப்பாள். (1)

இன்ப மெனச் சில கதைகள் - எனக்
கேற்ற மென்றும் வெற்றி யென்றும் சில கதைகள்
துன்ப மெனச் சில கதைகள் - கெட்ட
தோல்வி யென்றும் வீழ்ச்சி யென்றும் சிலகதைகள்
என்பருவ மென்றன் விருப்பம் - எனும்
இவற்றினுக் கிணங்க வென்னுள மறிந்தே
அன்போடவள் சொல்லி வருவாள் - அதில்
அற்புதமுண்டாய்ப் பரவசமடைவேன். (2)

விந்தை விந்தை யாக வெனக்கே - பல
வித விதத் தோற்றங்கள் காட்டு விப்பாள்
சந்திர னென் றொரு பொம்மை - அதில்
தண்ணமுதம் போல வொளி பரந்தொழுகும்
மந்தை மந்தையா மேகம் - பல
வன்னமுறும் பொம்மையது மழைபொழியுட்
முந்த வொரு சூரியனுண்டு - அதன்
முகத்தொளி கூறுதற் கோர் மொழியிலையே. (3)

வானத்து மீன்களுண்டு - சிறு
மணிகளைப் போல் மின்னி நிறைந்திருக்கும்
நானத்தைக் கணக்கிடவே - மன
நாடிமிக முயல் கினுங் கூடுவதில்லை
கானத்து மலை களுண்டு - எந்தக்
காலமுமோ ரிடம் விட்டு நகர்வதில்லை
மோனத்திலே யிருக்கும் - ஒரு
மொழியுரையாது விளையாடவருங் காண். (4)

நல்ல நல்ல நதிகளுண்டு — அவை
நாடெங்கு மோடி விளையாடி வருங் காண்
மெல்ல மெல்லப் போயவைதாம் - விழும்
விரிகடற் பொம்மையது மிகப்பெரிது
எல்லை யதிற் காணுவதில்லை - அலை
யெற்றி நுரைகக்கி யொரு பாட்டிசைக்கும்
ஒல்லெனுமப் பாட்டினிலே - அம்மை
யோமெனும் பெயரொன்று மொலித்திடுங் காண். (5)

சோலைகள் காவினங்கள் - அங்கு
சூழ்தரும் பலநிற மணிமலர்கள்
சாலவு மினியனவாய் — அங்கு
தருக்களில் தூங்கிடுங் கனிவகைகள்
ஞால முற்றிலு நிறைந்தே — மிக
நயந்தரு பொம்மைக ளெனக் கெனவே
கோலமுஞ் சுவையுமுற - அவள்
கோடிபல் கோடிகள் குவித்து வைத்தாள். (6)

தின்றிடப் பண்டங்களும் - செவி
தெவிட்டறக் கேட்க நற் பாட்டுக்களும்
ஒன்றுறப் பழகுதற்கே - அறி
வுடைய மெய்த் தோழரு மவள் கொடுத்தாள்
கொன்றிடு மெனவினிதாய் - இன்பக்
கொடு நெருப்பாய் அனற் சுவை யமுதாய்
நன்றியல் காதலுக்கே - இந்த
நாரியர் தமை யெனைச் சூழவைத்தாள். (7)

சிறகுடைப் பறவைகளும் - நிலந்
திரிந்திடும் விலங்குக ளூர்வனகள்
அறைகடனிறைந்திடவே — எண்ணில்
அமைத்திடற் கரியபல் வகைப் படவே
சுறவுகள் மீன் வகைகள் - எனத்
தோழர்கள் பலரு மிங் கெனக் களித்தாள்
நிறைவுற வின்பம் வைத்தாள்—அதை
நினைக்கவு முழுதிலுங் கூடுதில்லை. (8)

சாத்திரங் கோடிவைத்தாள் - அவை
தம்மினு முயர்ந்ததோர் ஞானம் வைத்தாள்
மீத்திடும் பொழுதினிலே - நான்
வேடிக்கை யுறக்கண்டு நகைப்பதற்கே
கோத்த பொய் வேதங்களும் — மதக்
கொலைகளு மரசர்தங் கூத்துக்களும்
மூத்தவர் பொய் நடையும் - இள
மூடர்தங் கவலையு மவள் புனைந்தாள். (9)

வேண்டிய கொடுத்திடுவாள் - அவை
 விரும்புமுன் கொடுத்திட விரைந்திடுவாள்
ஆண்டருள் புரிந்திடுவாள் - அண்ணன்
 அருச்சுனன் போலெனை யாக்கிடுவாள்
யாண்டு மெக் காலத்தினும்-அவள்
 இன்னருள் பாடு நற்றொழில் புரிவேன்
நீண்டதோர் புகழ் வாழ்வும்-பிற
 நிகரறு பெருமையு மவள் கொடுப்பாள். (10)

சஞ்சிகைவரவு.

ஆத்மபுராணம்:—இப்புராணம் சகல வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் சாரத்தையும் ஒருங்குதிரட்டி ஸ்ரீவித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகளுடைய குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ சங்கராநந்த ஸ்வாமிகளால் சமஸ்கிருதத்தில் ஸ்லோகவடிவமாய் இயற்றப்பட்டது. இதைக் காசிமாநகர் ஸ்ரீ சித்கநாநந்த ஸ்வாமிகள் ஹிந்தியில் மொழிபெயர்த்தருளினர். இப்பொழுது சமஸ்கிருத மூலத்தையும் ஹிந்திமொழிபெயர்ப்பையும் தழுவி கோயிலூர்மடாலயம் ஸ்ரீசுப்பையஸ்வாமிகள் இப்புராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இதுவரை தமிழ்ப்பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்படாதது இந்த கிரந்தம். சஞ்சிகை ஒன்றுக்குவிலை அணா 6. மொத்தத்தில் முன்பணம் அனுப்புவோருக்கு புராணம் முடியுமளவும் மாதந்தோறும் தவறாது சஞ்சிகை அனுப்பப்படுமென்று அறிகிறோம். இதை ஒரு முறை நன்றாய்ப் படித்தவர்கள் வேறுவேதாந்த சாஸ்திரங்களைப் படிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்று நாம் நினைக்கவில்லை. துக்கநிவிர்த்தி பெறவிரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் இது அத்தியாவசியமாம். வேண்டுவோர் ஸ்ரீ மூர்த்திஸ்வாமிகள் செங்கல்வராயநாயகர் தோட்டம். நெ. 6. ஜெனரல்காலின்ஸ் ரோட்டு, வேப்பேரி, சென்னை என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்.

அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் ஒரு அடுக்குப்பிரசங்கங்கள் செய்யப்போகின்றார், ஆரியஜனசமூகத்தைச்சீர்திருத்தும் பொருட்டு. ஆதியில் இவர் ஜாதிவர்ணாசிரமதர்மங்கள் அவசியமென்றும் ஆதிகாலத்து ஆரியசிரேஷ்டர்களால் ஆராயப் பெற்று நமக்கு அன்பு பூர்வகமாக அளிக்கப் பட்டிருக்கின்ற ஆசார அநுஷ்டானங்கள் இன்றியமையாதன வென்றும் போதித்துள்ளார். இப்பொழுது அவற்றையெல்லாம் சீர்திருத்தம்செய்யவேண்டுமென்று 'குட்ஹூமி' மகாத்மா இவருக்கு ஆக்ஞைசெய்து விட்டனர் போலும்! ஆயினும் இவர் ஆசாரச்சீர்திருத்தக் காரர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையே கொண்டிருக்கின்றனரோ அல்லது நூதனமாக ஏதேனும் சீர்திருத்தங்களைப் பிரேரேபிக்கப் போகின்றனரோ, நாம் அறியோம். இவருடையபிரசங்கங்கள் முடிந்தபின்னர் அவற்றை யெல்லாம் நன்றாய் ஆராய்வோம். சென்னையிலுள்ளசில கோர்ட்டுக்களின் மூலமாயும் சமாச்சாரப் பத்திரிகைகளின் மூலமாயும் இவருடைய, இதுவரையில் அடக்கமாயிருந்தபல ஊழல்களும் வெளியாய்விட, இவரையும் இவருடைய போதனைகளையும் மிக்கோரும் அலட்சியம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டனர். ஆகையால் அடித்தார் ஒரு 'பல்டி' அனைவரும் ஆச்சரியப்படும்படியாக; ஆசாரச் சீர்திருத்தங்களிலும் அரசாங்க விஷயங்களிலும் தலையிட்டுக்கொண்டனர். காலத்திற்குத்தக்க கோலம் இட்டுக்காரியங்களைஜயித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதே இவருடைய கருத்து. இவர் பெரியோரென்று ஏமாந்திருப்பவர்கள் எத்தனைபேர்? இவர் களங்கமற்ற ஹிருதய முடையாரென்றும் இவரைப்பின் பற்றினால் க்ஷேமமடையலா மென்றும், நமது ஜனங்கள் நம்பி நமது நாட்டில் இவருக்கு இருக்கஇடங் கொடுத்தனர். இப்பொழுது இவருடைய உண்மைவெளியாகிவிடவே, நமது ஜனங்கள்-மூளைபுரண்டு மயங்கியிருக்கும் மிகவும் சிலஜனங்களைத்தவிர - இவர்சமயத்திற்குத்தக்கபடி ஜாலம்செய்பவர் என்று அறிந்து, இவரைப்புறக்கணித்துவிட்டனர். ஆயினும் இவர் அவர்களை விடுவதாயில்லை. ஒரு பெருவெள்ளப் பெருக் கெடுத்தோடும் ஆற்றின் நடுவில் ஒரு கரடியானது அகப்பட்டுப் பிரவாகத்தில் அடித்துக் கொண்டுபோகப்படுகையில் நான்கு கால்களையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு கரடிசெல்ல,

கரையில் நின்றுகொண்டிருந்த ஒருவன் காடியைக் கம்பிளிமூட்டை யென்று நினைத்துத் திடீரென்று ஆற்றிற்பாய்ந்து அதைக் கட்டிப்பிடிக்க, இதுவரையில் கையிற்பிடித்துக்கரையேறுவதற்கு யாதொரு ஆதாரவுமின்றித்தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த காடியானது தனது கால்களை விரித்து இவனைக்கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டது. கம்பிளிமூட்டையன்று; காடியல்லவா என்று தான்பிடித்த பிடியை விட்டு விட்டுத் தப்பித்துக்கொள்ள முயன்றபோதிலும், காடி இவனைவிட்டுவிடுமோ? அதுபோல நமது ஜனங்கள்பௌஸண்டை கம்பிளிமூட்டையென்று நினைத்துப்பிடிக்க, காடியாகிய இவர் பிடித்துக் கொண்டனர். இப்பொழுது இவரைவிட்டு விடலாமென்றாலோ, இவர்விடுவதாயில்லை.

* * * * * *

தன்நிழல் தன்கூடவேவருமன்றோ ? இந்தியர்கள் எங்கு சென்றாலும்கஷ்டப்படவேண்டியவர்களே. என்செய்யலாம்? அட்சய, தாது முதலானவருஷங்களில் மிகக்கொடுமையான பஞ்சம் நேரிட்டு விட்டதென்று பஞ்சநிவிர்த்தி மார்க்கங்களெல்லாம் தேடப்பட்டன. அப் பஞ்சகாலங்களில் ரூபா ஒன்றுக்கு மூன்றரைப்படி அரிசிவிற்றதாம்! இதைத்தேச சரித்திரகர்த்தாக்களும்அரசாங்கத்தாரும் பயங்கரமாக வர்ணித்திருக்கின்றனர். இப்பொழுது அரிசியின்விலையென்ன? ஒருரூபாவுக்குமூன்றரைப்படியே. அட்சய, தாது முதலானவருடங்களில்ஆரம்பித்தபஞ்சம் இன்னும் முடிவுறவில்லை. ஆனால்தற்காலத்திய கவர்னர்களும் அவர்களது சபையின் அங்கத்தினர்களும் தேசம்செழித்திருக்கின்றது என்று சொல்வதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டிபோடுகிறார்கள். "மோட்டார் வண்டிகளுக்குக் குறைவேயில்லையே! ஏற்றுமதிகட்கும் இறக்குமதிகட்கும் குறைவேயில்லையே! தேசம் செழிக்காமலென்ன!" இங்ஙனம் சொல்வோர் கூலி வேலைசெய்யும்எளியஜனங்களுடைய குடிசைகளில் பழகியிருந்தால், தேசம் செழித்திருக்கின்றதோ அல்லது, பஞ்சமேகுடிகொண்டிருக்கின்றதோ என்பதை நன்கு அறிவார்கள்.

இத்தகைபரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கும் நமது ஜன்மபூமியில் பிழைக்கவழியின்றி, நமது எளியசகோதரர்கள் பலர் பரதேசங்கட்குச் சென்றிருக்கின்றனர். உலகில் எந்ததேசங்கள் சிலவருஷங்கட்கு முன் வெறுங்காடுகளாயிருந்தனவோ, அவைகளெல்லாம் இங்கிருந்து சென்றிருக்கும் எளிய இந்தியனுடைய

கைகளினாலேயே ரமணீகரமான நாடுகளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாப்பிரிக்கா, கானடா, ஆஸ்டிரேலியா முதலானதேயங்களில் இந்தியர்களே வேலைசெய்வதில் மிகுந்திருக்கின்றனர். இந்தத்தேசங்களில் இவர்கள் படும்பாடு சொல்லிமுடியாது. பிறந்ததேசங்களில் தான் துன்பமும்துக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டன வென்று வெளியேபுறப்பட்டு விட்டாலும் புகுந்ததேசங்களிலும் இவர்களுடைய நிழல் இவர்களைப்பின் தொடர்கிறது. சென்றவருஷத்தில் ஸ்ரீமான் கோகலே அவர்கள் தென்னாப்பிரிக்காவிற்குச் சென்றிருந்தபொழுது, அந்த கவர்ன்மெண்டாரிடமிருந்து அநேக அநுகூலமானவாக்குதத்தங்களைப் பெற்றுவந்தார். அந்தவாக்குதத்தங்களெல்லாம் ஆகாசத்திற்பறந்து விட்டன. கோகலே அவர்கள் கடைசிவரையில் இந்தியர்களுக்காக அழுதேதீர்ப்பார் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆனால் அவை எம்மட்டிலும்பயன் பெறும் என்று நாம் சொல்லமுடியவில்லை. சின்னாட்களாகத் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்துவருகிறதந்திகளால் அங்குள்ள நமது சகோதரர்கள் எதிர்க்காமல் எதிர்ப்பதாகிய சாந்தயுத்தத்திற்குக் கச்சைகட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தெரியவருகிறது. தேசாபிமானியாகிய காந்தி யவர்களே தலைமைவகிக்கிறார். நம்சகோதரர்கள் அங்குபடும் பாட்டை, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்ட ஜனங்களுக்கு சமஸ்வதந்திரத்தைக்கொடுக்க வில்லையென்று போயர்களுடன் பயங்கரமானதோர் யுத்தம்செய்த பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டார், நன்றாயறிந்திருந்தும் வாய் மூடிமௌனம் சாதிப்பதென்னே ? குடியேற்ற நாடுகளில் தங்கள் அதிகாரம் செல்லாதென்று கருதியோ ? அல்லது இந்தியர்கள் மனிதவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரல்லரென்றோ ?

* * * * *

நேஷன் என்றபத்திரிகையில 'உத்தரவினால் மனிதரைத்திருடுதல்' என்ற தலைக்குறிப்புடன் ஒரு சமாச்சாரம் வெளியாயிருக்கிறது. பம்பாய்ராஜதானியைச் சேர்ந்த ஜுனாகாட் என்ற சமஸ்தானத்தின் நவாப்பாகிய பதின்மூன்று வயதுள்ள பையனை அவனது தாயாருடைய சம்மதியின்றி, அந்த ஸமஸ்தானத்தில் ரெஸிடெண்டாகிய ராபர்ட்ஸேன் என்பவரும் பம்பாய்க் கவர்னராயிருந்து சமீபத்தில்தான் பென்ஷன்பெற்றுச் சென்ற ஸர்ஜ்யார்ஜ் கிளார்க் என்பாரும் கலந்து யோஜித்து இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. அப்பையனுடைய தாயார் ரெஸி

டெண்டிடத்திலும் கவர்னரிடத்திலும் ராஜப்பிரதிநிதியவர்களிடத்திலும் முறையே மனுச்செய்து அழுதுபார்த்தார். பயனில்லாமற்போகவே, சக்கரவர்த்தியாருக்கும் தந்தி யடித்தாராம்; பதிலேயில்லையாம். இப்பொழுது இந்தியா மந்திரியிடத்தில் மனுச்செய்து கொண்டிருக்கின்றார், இவர்செய்திருக்கும்மனுவைப்படித்துப் பார்த்தால், எத்தகையகன்னெஞ்சினாது ஹிருதயங்களும் கரைந்துவிடும். இங்ஙனம் கவர்ன்மெண்டாரே தாயாருடைய அநுமதியும் சம்மதியும் இன்றிப்பெற்ற பிள்ளையை எடுத்துச் செல்வார்களானால், நமது பெஸண்டு நாராயணய்யாவின் பிள்ளைகளைப் பிதாவிடம் ஒப்புவிக்க மாட்டேனென்பது ஆச்சரியமன்று.

* * * * * * * *

வங்காளராஜதானியில் கல்கத்தாவிலும் மைமேன்சிங்கிலும் இரண்டுபோலிஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இவ்விருவர்களும் ராஜாங்கப்புரட்சிக்காரர்களைக்கவனிப்பதில் மிகவும் அரிய ஊக்கம் எடுத்து உழைத்தவர்கள். ஆதலால் ராஜாங்கப்புரட்சிக்காரர்களாலேயே இக்கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இப்பரிதாபகரமான செயல்களைப் பற்றி நாம்விசனிக்கிறோம். இத்தகையசெயல்கள் அடிக்கடிவங்காளத்திலே நடைபெறுதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆய்ந்து அறிதற்கு அந்தராஜதானியில் கவர்ன்மெண்டாரால் ஒருக்மிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அக்கமிட்டியின் அங்கத்தினர் அனைவரும் ஆங்கிலர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களுமாம். அந்ததேசத்தில் ஜனத்தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமான் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, ஸ்ரீமான்மோதிலால் கோஸ், முதலியோர்களில் எவரும் அக்கமிட்டியில் இராதது ஆச்சர்யம்.

* * * *

மிஸ்மாட் ஆல்லன் என்னும் ஒருஐரோப்பிய நாட்டிய மாது இந்தியாவிற்கு வரப்போகின்றாள். ஆங்கிலேயர்களில் அநேகர்இவள்வரக்கூடாதென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர். ஆனால் அவள் தீர்மானித்துவிட்டாள் வருவதாக. இவள் இந்தியாவைவிட்டுத் திரும்பிப்போகும்போது இந்தியர்களுடையபணமும் கொஞ்சம் போய்விடும். இதைப்பற்றி அடுத்தமுறைவிரிவாய் எழுதுவோம்.